

Kotitarvemylllyt yleistyivät maataloilla 50-luvulla. Sitä ennen kylissä oli yhteiskäytössä vesiuomien varrella myllyjä, joiden odotushuoneessa isännät vaihtoivat kuulumisia odotellessaan jauhatusvuoroaan. Kurikan Myllykylän myllylle minutkin otettiin hevosskyytiin jo nuorena, ja sain pidellä suitsista kiinni kuorman päällä. Rauhallinen vanha hevonen tiesi mihin ollaan menossa, kun kyytiin nostettiin jyväsäkkejä. Luulin tekeväni tärkeäkin työtä pidellessäni ohjaksia.

Isät olivat palanneet sodista kymmenkunta vuotta aikaisemmin. Rintamalla asemasodan aikana puhdetöiden lisäksi oli pelattu korttia. Panoksena oli varmaan ollut anostupakat tai päivärahat. Minulle on kerrottu, että heti sodan jälkeen alkoholin käyttö oli ollut runsasta, samoin kortin peluu isoilla panoksilla. Tomerat emännät onnistuivat vähentämään näitä paheita nopeasti. Myllytuvassa en muista nähneeni kortinpelua, ja ryypyillä käytiin ulkona, jos käytiin. Kotona pelikortteja ei ollut. Se oli syntiä.

Isäntien puheista minulle on jäänyt mieleen heidän usein käyttämänsä sanonta: "Kortti tuo, kortti vie, mutta maatalous on onnenkauppaa". Keskustelu tietysti usein koski säättä ja odotettavissa olevaa vuoden satoa. Äidin opetuksesta johtuen en osaa pelata korttia. Mutta nyt minulla on kortti, joka tuo ja vie.

Se on Opetusalan Seniorijärjestö OSJ:n jäsenkortti.

Tunnustan suoraan, että eläkkeellä oloni alkuaikoina minulle oli ylipääsemätön paikka kysyä eläkeläisalennusta. Junalippuja netistä ostaessa on helppo laittaa ruksi eläkeläinen kohtaan. Konduktöörille pitää sitten vilauttaa työeläkekorttia. Sen voi tehdä niin, että muut eivät näe.

Senioriopettaja-lehdessä oli kattava nelisivuinen luettelo monipuolisista OSJ:n jäseneduista. Niitä käyttämällä saat takaisin jäsenmaksusi. Edut tietysti voi katsoa myös OSJ:n verkkosivuilta www.osj.fi/Jäsenasiat/Jäsenedut.

Kortti vie. Se vie niiltä, jotka eivät ole jäseniä. Se vie niiltä, jotka eroavat. Se on vienyt minulta, kun en ole sitä

käyttänyt. Mutta nyt vuosien jälkeen en mielenrauhani vuoksi edes yritä laskea, paljonko kortin käyttämättömyys on vienyt.

Kortti tuo. Se tuo lehden ja kalenterin. Muuhun tuottoon tarvitaan omalla rahalla maksettava ostos. Oma ujouteni on hävynnyt, kun ruokakaupan kassa kysyy, onko kyseisen kaupan etukorttia? En tarvitse enää rohkaisua, kun esitän OSJ:n jäsenkortin tilanteissa, jossa saa alennusta. Suomi on korttien maa.

Oman terveyskeskukseni hammaslääkärin tilanne heikkeni niin, että ajan sai vasta puolen vuoden päähän. Kun epäilin, että tarvetta tarkastukseen on, niin soitin yksityiselle. Pääsin heti. Kahden kerran jälkeen alennus, toki huomattavasta hinnasta, oli enemmän kuin vuoden jäsenmaksu. Kun lisäksi lopullinen maksu kerrytti erään kauppaketjun bonuksia siinä kuussa tuplasti, niin rouva kotona oli tyytyväinen.

Käyttäkää jäsenetuja!

Kurikassa 6.2.2020

Pekka Koskinen

Hallituksen varapuheenjohtaja
pekka.koskinen@ppa.inet.fi

